

GEREEDSCHAPBUREAU

UIT DE VDH-KEUKEN

DOOR
C. H. KOK

Het Gereedschapbureau heeft tot taak antwoord te geven op de vraag „welke gereedschappen hebben wij nodig om een bepaald product te maken?“

Dit antwoord wordt gegeven in de vorm van gereedschaptekeningen en van bestellingen van afdeling Inkoop. Alle gereedschappen, die wij in eigen bedrijf kunnen maken, worden door de afdelingen Gereedschapmakerij te Den Haag en Utrecht volgens deze tekeningen gemaakt.

De attractie van het werk is gelegen in het op tijd klaar krijgen van de duizend-en-een stempels, malen, kalibers enz., die steeds weer nodig zijn om nieuwe producten te kunnen brengen. Bovendien moeten deze gereedschappen dan goed en tot ieders tevredenheid werken.

Bij het ontwerpen van de gereedschappen komen vaak economische overwegingen om de hoek kijken, die ons remmen bij de drang steeds geraffineerder werkende gereedschappen te maken. Wegens de soms kleine seriegrootten is het vaak nodig ons technisch kunnen te beperken, daar van geconpleeëerde gereedschappen de kosten zeer hoog zijn en ook de aanmaaktijd dienovereenkomstig lang is.

Ook de samenwerking met de ontwerpartelers is zeer intensief. Een enkel hoekje of gaatje op een ongelukkige plaats in een nieuw product kan vaak grote kosten aan gereedschap veroorzaken. Door een goed overleg kunnen „slimme“ constructies ontstaan, die goed en goedkoop zijn te produceren.

Het is bekend, dat onder de lezers ook velen zijn, die wel eens over het aan hun toevertrouwde gereedschap nadenken en van mening zijn dat er verbetering mogelijk is. De ideeënbus is dan de aangewezen weg voor hun voorstel. Zelf proberen en prutsen aan het gereedschap leidt meestal tot niets. U mist een eventuele beloning en de gereedschapontwerper, dus de „vader“ van het gereedschap, ziet niet graag zijn „kinderen“ vernemen.

Mogelijk hebt u door het bovengestane een inzicht gekregen in de veranderingen van de zessien gereedschap-technaars, die als Gereedschapbureau de laatste „papieren“ fase vormen in de gang van een idee tot werkelijkheid.

IDEEËN

WERDEN

BELOOND

De laatste maanden werden weer veel ideeën ingezonden, waarvan een groot aantal voor beloning in aanmerking kwam.

Uit onderstaand overzicht blijkt weer eens overduidelijk, dat er altijd wel wat te verbeteren valt en vaak ligt de oplossing voor de hand. Doe daarom uw best en kom met uw ideeën.

Beloning van f 165,—: H. den Boestert	—	afd. 2645, Utrecht	Beloning van f 10,—: J. F. van Berkel	—	Sleekproefafdeling
Beloning van f 75,—: H. J. Dijkster	—	afd. 2645, Utrecht	A. A. van Reyzen	—	Radioafdeling
Beloning van f 50,—: J. Garankesz	—	Televisiemontage	J. A. van Linden	—	afd. 7000, Utrecht
Beloning van f 45,—: W. Dorst	—	Montagemagazijn	Beloning van f 7,50: A. Schuemie	—	afd. 2645, Utrecht
Beloning van f 40,—: Meij. v. d. Kraan	—	Administratie Enaf	J. A. Manuel	—	afd. 2645, Utrecht
W. Jorissen	—	Radioafdeling	G. J. de Klerk	—	afd. 2900, Utrecht
J. G. de Vos	—	Lakmagazijn	Beloning van f 7,—: H. den Boestert	—	afd. 2645, Utrecht
Beloning van f 35,—: H. R. Welling	—	Winkelafdeling	J. Koning	—	afd. 2625, Utrecht
Beloning van f 25,—: G. A. Pieterzon	—	afd. 2121, Utrecht	L. L. Aartsen	—	afd. 2645, Utrecht
G. H. van Beek	—	afd. 1541, Utrecht	M. Weldam	—	afd. 2645, Utrecht
Th. Hendriks	—	afd. 2645, Utrecht	Beloning van f 5,—: D. Bottenberg	—	afd. 6000, Utrecht (3x)
F. Bendseljaar	—	Winkelafdeling	H. Bouwmeester	—	afd. 3220, Utrecht
P. C. Combe	—	Televisiemontage	J. Egbers	—	afd. 2531, Utrecht
hr v. d. Ingh	—	afd. Inkoop	T. G. Blom	—	afd. 2625, Utrecht
Beloning van f 20,—: H. C. M. Lensen	—	afd. 2645, Utrecht	J. G. de Kruijk	—	afd. 2333, Utrecht
P. J. Kessens	—	Verpakkingsmagazijn	G. Baayen	—	afd. 2645, Utrecht
J. M. Kroes	—	Slijperij	P. W. Petersen	—	afd. 3220, Utrecht
Beloning van f 17,50: hr Lucas	—	Slijperij	H. H. Sybrant	—	afd. 3220, Utrecht
Beloning van f 16,—: hr v. d. Kooy	—	afd. 2645, Utrecht	Th. Hendriks	—	afd. 2645, Utrecht
Beloning van f 15,—: G. J. de Klerk	—	afd. 2900, Utrecht	E. Corde	—	afd. 1541, Utrecht
E. M. C. Shephard	—	Luidsprekermontage	C. van Bronkhorst	—	afd. 3220, Utrecht
			L. Zegers	—	afd. 3220, Utrecht
			H. M. Jasperse	—	afd. 2334, Utrecht
			J. Rossaert	—	afd. 2900, Utrecht
			hr Kalkhoven	—	afd. 2531, Utrecht
			hr Van Doorn	—	afd. 2645, Utrecht
			W. Pel	—	Winkelafdeling
			J. F. Timmermans	—	Televisiemontage
			F. J. Vos	—	

Sloe groot is uw D.S.L.?

Toen het publiek begrip en interesse begon te krijgen voor de psychotechniek, waren velen erg happig erop, te weten hoe groot hun I.Q. was.

Met die twee geheimzinnige letters duidde men aan hoe het stond met iemands intelligentiequotient; dus ongeveer hoe groot iemands verstandelijke vermogens waren.

Natuurlijk is dat belangrijk; maar in de praktijk blijkt het vaak interessanter te weten wat iemand door volharding, tact en inoefeningvermogen wist te bereiken, dan wat hij bij zijn geboorte aan intellect had meegekregen.

Zo zouden we onszelf misschien beter kunnen peilen op onze D.K. en dan verstaan we daaronder: onze „draagkracht“.

We beginnen als jong kind met een beetje d.k. Al naar we verder groeien kan die d.k. toenemen. Ik zeg „kan“, want die d.k. groeit niet automatisch met onze leeftijd mee. Daarom is de meting ervan juist zo interessant.

Je komt telkens mensen tegen, die sterk de indruk geven, dat ze in hun d.k. bij hun leeftijd iets of erg ten achter zijn gebleven. Dan reageren ze op allerlei dingen in het leven eigenlijk niet als een kind, of een grote jongen, terwijl ze in leeftijd reeds volwassen zijn. Ze maken ruzies over dingen, waar een knaap over bakkeleit; ze vinden zich op over dingen, die een kind opgevoonden kunnen maken; ze mokken over teleurstellingen, waar een jeugdig persoon moeiteloos overheen kan komen; allemaal gevallen, die ze op hun tegenwoordige volwassen leeftijd eigenlijk heel anders zouden moeten verwerken.

Bijkaar is er in de draagkracht van wat ze ervoeren een achterstand.

Daarom heeft het heus zin ons telkens af te vragen hoe het met onze eigen d.k. staat. Hoe reageren wij op een onhandige uitlating van een ander, die ons wat onaangenaam treft? Zijn we gauw door drukte, haast, lawaai enz. van de kook? Ergeren we ons aan iemand met een andere huidskleur of van een ander ras? Kunnen we beslist helemaal niet buiten een pluinje van de chef? Zitten we met een of andere moeilijkheid dadelijk in de huilt- of knieschoek? Voelen we ons gauw mistkend en kunnen we van onszelf uit het samenspel met anderen lastig volbrengen? Hechten we er bijzonder veel aan, hoe de mensen over ons denken en vooral, of ze ons wel gewichtig genoeg vinden? Hoe staat het met uw d.k.?

Scheurer.

De heer G. M. Kerckhof, afdeling Verkor, zal er wel niet aan kunnen ontkomen woensdag 9 juli a.s. in het feestsonnetje te worden gezet. Ook hij is dan 12½ jaar aan ons bedrijf verbonden. Namens de redactie ook hartelijk gelukgevoens!

ARABISCHE BELEVENISSEN

Het huis van onze agent in Doha is een Arabisch huis met een hof, omringd door hoge muren en gelegen aan een baai, omgeven door rotsen.

Het huis van Abu Rashid is geen modern huis, zoals wij dat kennen, hoewel zijn slaapkamer is uitgerust met een airconditioningapparaat. Een toilet kennen Abu Rashid en zijn familie ook niet, maar daar het huis aan zee gelegen is, wordt deze door de gehele familie als zodanig gebruikt; dat is de goedkoopste oplossing.

Toen ik er was, gebeurde het dat een van de talrijke kleinkinderen van Abu Rashid aan het vissen was in de W.C.-baai voor het huis. Ploetseling hoorde ik een gegil van: „Zamak!“ (vts). Alle aanwezige mannelijke Arabieren vloegen overeind, stroopten hun witte jurken op en gingen poolse badende het water in.

Wat er precies aan de hand was, wist ik niet. Ik wist alleen, dat het gegil de aanwezigheid van een vis beduidde.

Toen de plussende, in witte soepjurken geklede Arabieren eindelijk het beest hadden omsingeld, zag ik zwarte vloeistof omhoog spuiten en meteen begreep ik dat het kind een inktvis had gezien. De inktvis spoot links en rechts zijn vloeistof door de licht, zodat in een ommekeer van tijd de soepjurken dusdanig onder de inkt zakten, dat het wel leek of een troep schooljongens een inktpotengevecht hadden gehouden.

Eindelijk was het beest zo uitgeput, dat het geen inkt meer voorradig had, zodat hij niet meer kon spuiten. Nu was het moment gekomen dat zij hem konden vangen en in triumf meereuen naar huis. Hier legde de troep bevlekte soepjurken de inktvis triumfantelijk voor mijn voeten. Daar ik voor deze curiositeit in mijn ogen te weinig belangstelling toonde, werd het beest naar de keuken gebracht om te worden toebereid.

Ik ben echter niet zo lang gebleven, dat ik u kan vertellen hoe deze inktvis smaakte.

B. Ph. van Zuiden.

Maandag 7 juli a.s. zal ook de heer J. W. T.A.M., afdeling Spuiterij, tot het gilde der „koporen“ jubilarissen behoren. Hij is dan namelijk 12½ jaar in onze dienst. Bij de vele gelukwensen vanzelfsprekend ook die van de redactie.

KOLEN, STAAL en de

Na u iets over de organisatie van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal te hebben verteld, moet ik nu overgaan u een overzicht te geven wat de Gemeenschap voor Kolen en Staal tracht te bereiken en welke middelen zij hiertoe kan aanwenden.

GEMEENSCHAP

Vooruit de gemeenschappelijke markt werd ingesteld, werkte in het algemeen elke industrie in ieder land van Europa hoofdzakelijk voor de nationale markt of bleef in ieder geval onderworpen aan bepaalde regels, die waren opgesteld op grond van overwegingen van zuiver nationale aard.

Het zal u begrijpelijk voorkomen, dat wanneer elk land allerlei beschermende maatregelen neemt voor bepaalde industrieën, de samengestelde omzettingen van deze industrieën lager zullen zijn dan wanneer men had samen-gewerkt en tot een eengezinde gedragslijn of zo u wilt tot een eengezinde politiek was gekomen.

Een bepaalde industrie welke meer en beter had kunnen produceren, zag haar produktie geremd door de ongewisheid ten aanzien van haar buitenlandse afzetgebieden, terwijl weer andere industrieën een oneconomische produktie beschermde ten einde zich waarborgen te verschaffen tegen de onzekere bevoorradings.

Wanneer u regelmatig de krant hebt gelezen en de ontwikkeling in Europa over enige tientallen jaren hebt gade geslagen, dan weet u dat er min of meer tussen de diverse landen een „koude oorlog“ werd gevoerd om bepaalde industrieën te benadelen en andere te bevoorraden, al naar gelang dit voor het betrokken land gunstig of ongunstig was. Dat hierbij duizenden en duizenden konden worden gedupeerd is duidelijk.

Als doelstelling van de Europese Gemeenschap lees ik uit de ter beschikking gestelde gegevens het volgende

„Het uit de weg ruimen van belemmeringen, het toepassen van de voorschriften met betrekking tot de concurrentie en het bevorderen van de economische en sociale vooruitgang zijn van de drie taken van de Instellingen van de Gemeenschap en met name van haar uitvoerend orgaan, de Hoge Autoriteit“.

Uit deze omschrijving blijkt wel, dat de Hoge Autoriteit ten aanzien van douanerechten, contingenten bij in- en uitvoer, beperkingen bij het verstreken van buitenlandse deviezen, toepassing van concurrentievoorschriften e.d. de nodige zeggenschap moet hebben om dit te kunnen verwezenlijken. Dat is ook het geval, zoals u uit vorige artikelen is duidelijk geworden, omdat de aangesloten regeringen een stukje soevereiniteit hebben prijsgegeven door de bepalingen van het Verdrag van de Gemeenschap voor 100% te accepteren.

Van alle hier genoemde mogelijkheden zijn wel voorbeelden te noemen,

pering van staalfabrieken wenselijk was. Men erkende de grote psychologische moeilijkheden, welke de uitvoering van zulk een plan bij de met de leiding van het personeel der ondernemingen belaste personen ondervindt. Niettemin werd een begin gemaakt met de uitvoering van dit plan, doordat twee grote fabrieken fusieerden. Een jaar later nam deze nieuwe maatschappij nog twee andere ondernemingen over en na de fusie omvatte zij 15.000 werknemers.

Al werkende werd een programma voor technische reorganisatie, modernisering en specialisatie opgesteld, waarbij echter ongeveer 1.500 arbeiders het gevaar liepen tijdelijk overcompliceert te zijn.

Naar aanleiding van een verzoek om wederaanpassing, besloot de Hoge Autoriteit in te grijpen, waarbij het volgende werd vastgesteld.

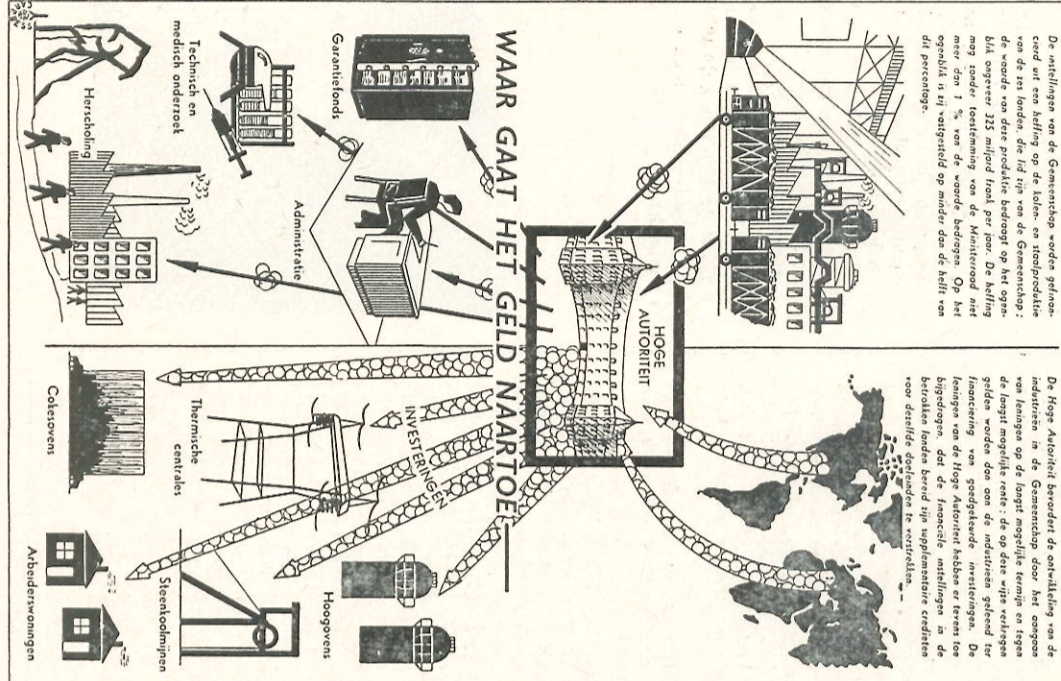
- 1. De onderneming verbindt zich gedurende de voor haar reorganisatie voorziene periode van twee jaar en gedurende de twee daarop volgende jaren tot geen andere maatregelen te nemen.

(Vervolg pag. 5 kolom 1)

EUROPESE GEMEENSCHAP VOOR KOLEN EN STAAL DE GELDMIDDELEN EN HUN BESTEDING

WAAR KOMT HET GELD VANDAAN — DE HEFFING

De instellingen van de Gemeenschap worden gefinancierd uit een heffing op de kolen- en staalproduktie van de landen die lid zijn van de Gemeenschap. De heffing wordt op de kolen- en staalproduktie van de landen die lid zijn van de Gemeenschap geheven. De heffing wordt op de kolen- en staalproduktie van de landen die lid zijn van de Gemeenschap geheven. De heffing wordt op de kolen- en staalproduktie van de landen die lid zijn van de Gemeenschap geheven.

LENINGEN

De Hoge Autoriteit bevoordt de ontwikkeling van de industrieën in de Gemeenschap door het oorzaken van de productie te vergemakkelijken en de kosten daarvan te verlagen. De Hoge Autoriteit bevoordt de ontwikkeling van de industrieën in de Gemeenschap door het oorzaken van de productie te vergemakkelijken en de kosten daarvan te verlagen.

JARVERGADERING SPAARFONDSD

Op woensdag 9 juli 1958 om 17.15 uur wordt in de vergaderkamer op de 1e verdieping van het hoofdgebouw aan de Maanweg de jaarlijkse Algemene Vergadering van deelnemers in de stichting „Sparfondsen Van der Heem“ gehouden.

Op deze vergadering zullen het verslag van het bestuur en de stukken over 1957 worden behandeld.

Om u een indruk te geven van het belang van deze vergadering en van de bedragen waarover wordt gesproken, volgen hieronder uit het jaarverslag enkele cijfers en gegevens.

De balans over 1957 geeft een beeld van de stand van zaken. De langrijke feit te zien. De tellingen van de stichting van de deelnemers en van de vennootschap geboekt.

Als voornaamste post staat aan de creditzijde van de balans Fonds A of Hoofdfonds. In dit fonds worden de stortingen van de deelnemers en van de vennootschap geboekt.

VERVOLG VAN PAG. 4

1. Het totaal bedrag van deze stortingen was op 31 december 1957 f 931.381,96.

2. Het aantal deelnemers in fonds A bedroeg op die datum 1985, zodat het bedrag per deelnemer gemiddeld f 469,21 was.

3. De beleggingen van het Sparfonds waren op 31 december 1957 als volgt verdeeld:

Effecten ..... f 293.807,-
Leningen op schuldbekentenis 388.634,-
Hypotheken 282.450,-
Sparbanken 584,-
Totaal f 960.471,-

4. Het jaarverslag 1957 ligt bij de administrateur van het Sparfonds ter inzage en is tot een beperkt aantal verkrijgbaar.

5. Het totaal bedrag van deze stortingen was op 31 december 1957 f 931.381,96.

6. Het aantal deelnemers in fonds A bedroeg op die datum 1985, zodat het bedrag per deelnemer gemiddeld f 469,21 was.

7. De beleggingen van het Sparfonds waren op 31 december 1957 als volgt verdeeld:

Effecten ..... f 293.807,-
Leningen op schuldbekentenis 388.634,-
Hypotheken 282.450,-
Sparbanken 584,-
Totaal f 960.471,-

8. Het jaarverslag 1957 ligt bij de administrateur van het Sparfonds ter inzage en is tot een beperkt aantal verkrijgbaar.

9. Het totaal bedrag van deze stortingen was op 31 december 1957 f 931.381,96.

Hartelijk dank!

Werkelijks krijgt de redactie verzoeken tot het plaatsen van „bedankjes“ in allerlei vorm.

Emerzijs begrijpen wij dat het plaatsen van deze bedankjes voor de betrokkenen erg belangrijk is; anderszijds hopen wij dat u begrijpt dat wij door plaatsgebrek bestis niet alle bedankjes kunnen plaatsen.

We moeten dus een keus maken en soms moeten wij wel eens een VDH-tje zonder bedankjes laten verschijnen.

Alle aanstaande „bedankers“ delen wij mede dat of het berichtje binnen twee weken wordt geplaatst, of niet wordt geplaatst; later dan na twee weken publiceren heeft weinig zin, omdat het dan niet meer actueel is.

Laten wij afspreken dat de redactie alles zal doen om iedere dankbetuiging te plaatsen en mocht haar dit niet lukken, toont u dan begrip voor deze moeilijkheid?

Sprekkur O.R. Maanweg 8 JULI 1958.

1e pauze: de heren Zeegers — Van Antwerpen,
2e pauze: de heren Van der Plas — J. v. d. Velde.

Sprekkur O.R. Utrecht FABRIEK ABSTEDERDIJK. 11 JULI 1958.

1e pauze: de heren Gosman — De Zeeuw,
2e pauze: de heren Van Beek — Zegers.
FABRIEK KEULSEKADE, 11 JULI 1958.

1e pauze: de heer Van Ree,
2e pauze: de heer Bonder.
Sprekkur O.R. ENAF 9 JULI 1958.

1e pauze: de heren Van Welzen — Rhijnsburger.

ma en de twee voorbeelden toch wel een voldoende indruk hebt gekregen. U zult beamen dat deze ontwikkeling buitengewoon interessant is om te volgen. Niettemin zal er nog heel wat moeten gebeuren voor van een daadwerkelijk ééngeworden Europa sprake is.

Belangrijk is, dat men begonnen is, en al doende zal men ongetwijfeld de mogelijkheden overwinnen, ook al is er van een Verenigd Europa nog geen sprake. Enige jaren geleden sprak men van een sprong in het duister. Heden ten dage kan men op grond van de reeds bereikte resultaten zeggen dat op den duur het Verenigd Europa een feit zal zijn tot heel naar wij hopen van ons allen.